

6.3.2025

EOAK/319/2024

Ratkaisija: Apulaisoikeusasiamiehen sijainen Jari Råman

Esittelijä: Esittelijäneuvos Piatta Skottman-Kivelä

SEURAKUNNAN MENETTELY EROAMISILMOITUKSEN KÄSITTELYSSÄ

1 KANTELU

Kantelija arvosteli Suomen ortodoksisen kirkon ortodoksisen seurakunnan menettelyä eroamisilmoituksen käsittelyä koskevassa asiassa.

Kantelija kertoi jättäneensä seurakunnan jäsenyydestä eroamista koskevan kirjallisen ilmoituksen seurakunnan kanslian työntekijälle torstaina iltapäivällä 29.12.2022. Kanslian työntekijä oli kertonut, ettei ”eroamisilmoituksia tekevä henkilö” ollut enää loppuvuonna töissä, joten ilmoituksen kirjaaminen Digi- ja väestötietoviraston tietokantaan siirtyisi näin ollen vuoden 2023 alkuun ja kantelijan täytyisi siten maksaa koko vuoden 2023 kirkollisvero. Kantelijan mukaan hän ei tuolloin ollut tietoinen uskonnonvapauslain liittymis- ja eroamismenettelyä koskevasta säädöksestä, joten hän oli ”suostunut” tähän järjestelyyn.

Kantelija kertoi havainneensa verokortistaan kuitenkin vielä 9.1.2024 kuuluvansa edelleen seurakuntaan, minkä jälkeen hän oli itse ilmoittanut eroamisesta Digi- ja väestötietovirastolle. Kantelun mukaan seurakunnan virhe (laiminlyönti jättää eroamisilmoitus asianmukaisesti käsittelemättä) oli loukannut vakavasti kantelijan perusoikeuksia ja aiheuttanut hänelle merkittäviä taloudellisia seurauksia.

2 SELVITYS

- - -

3 RATKAISU

3.1 Asian arvioinnin oikeudelliset lähtökohdat

Suomen perustuslain (PL) 11 §:n perusteella jokaisella on uskonnon ja omantunnon vapaus. Uskonnon ja omantunnon vapauteen sisältyy oikeus tunnustaa ja harjoittaa uskontoa, oikeus ilmaista vakaumus ja oikeus kuulua tai olla kuulumatta uskonnolliseen yhdyskuntaan. Kukaan ei ole velvollinen osallistumaan omantuntonsa vastaisesti uskonnon harjoittamiseen.

PL 21 §:n mukaan jokaisella on oikeus saada asiansa käsitellyksi asianmukaisesti ja ilman aiheutonta viivytystä lain mukaan toimivaltaisessa tuomioistuimessa tai muussa viranomaisessa sekä oikeus saada oikeuksiaan ja velvollisuuksiaan koskeva päätös tuomioistuimen tai muun riippumattoman lainkäyttöelimen käsiteltäväksi. Käsittelyn julkisuus sekä oikeus tulla kuulluksi, saada perusteltu päätös ja hakea muutosta samoin kuin muut oikeudenmukaisen oikeudenkäynnin ja hyvän hallinnon takeet turvataan lailla.

Uskonnonvapauslain 3 §:n 1 momentin mukaan jokaisella on oikeus päättää uskonnollisesta asemastaan liittymällä sellaiseen uskonnolliseen yhdyskuntaan, joka hyväksyy hänet jäsenekseen, tai eroamalla siitä.

Saman lain 4 §:ssä säädetään liittymis- ja eroamismenettelystä muun ohella seuraavasti (lihavointi tässä):

Henkilön, joka tahtoo erota uskonnollisesta yhdyskunnasta, tulee ilmoittaa eroamisesta kirjallisesti yhdyskunnalle tai Digi- ja väestötietovirastolle. Henkilö katsotaan eronneeksi **siitä päivästä lukien**, kun yhdyskunta tai Digi- ja väestötietovirasto **on saanut eroamisilmoituksen** (1 mom.).

Uskonnollisen yhdyskunnan tulee **välittömästi** ilmoittaa yhdyskunnan jäseneksi otetut ja yhdyskunnalle eroamisilmoituksen tehneet henkilöt väestötietojärjestelmästä ja Digi- ja väestötietoviraston varmennepalveluista annetussa laissa tarkoitettuun väestötietojärjestelmään. Ilmoituksen tulee sisältää henkilön täydellinen nimi, syntymäaika tai henkilötunnus sekä liittymis- tai eroamispäivä. Ilmoitus väestötietojärjestelmään voidaan tehdä kirjallisesti taikka tietoliikenneyhteyksin tai muutoin konekielisesti (2 mom.).

Digi- ja väestötietoviraston on viipymättä talletettava väestötietojärjestelmään tieto uskonnolliseen yhdyskuntaan liittymisestä tai siitä eroamisesta ja toimitettava uskonnollisesta yhdyskunnasta eronneelle vahvistus eroamisesta. Digi- ja väestötietoviraston on viipymättä ilmoitettava uskonnolliselle yhdyskunnalle henkilöt, jotka ovat tehneet eroamisilmoituksen Digi- ja väestötietovirastolle (4 mom.).

Uskonnonvapauslain **esitöissä** (HE 170/2022) on 4 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa todettu, että oikeus erota uskonnollisesta yhdyskunnasta on olennainen osa perustuslaissa säädettyä uskonnonvapautta. Tavallisella lailla ei voida säätää eivätkä uskonnolliset yhdyskunnat voi omilla sisäisillä säännöillään asettaa ehtoja eroamiselle. Laissa säädettävä eroamismenettely ei saa perusteettomasti vaikeuttaa uskonnollisesta yhdyskunnasta eroamista. Edelleen säännöskohtaisten perustelujen mukaan eroamismenettely on myös haluttu tehdä mahdollisimman yksinkertaiseksi ja selkeäksi. Koska eroamisen voimaantulon tarkka ajankohta voi kuitenkin esimerkiksi kirkollisverotukseen ja jäsenmaksuvelvollisuuteen liittyvien syiden vuoksi olla yksilölle erityisen tärkeä, säädetään pykälän 4 momentissa, että [aik.] maistraatin [nyt DVV:n] on toimitettava uskonnollisesta yhdyskunnasta eronneelle vahvistus eroamisesta.

Ortodoksisesta kirkosta annetun lain (OrtL) 3 §:n 3 momentin mukaan kirkkoon liittymisestä ja kirkosta eroamisesta on lisäksi voimassa, mitä uskonnonvapauslaissa säädetään.

OrtL 77 §:n 1 momentin mukaan seurakunnan jäsenten tulee osallistua niiden tulojen hankkimiseen, joita tarvitaan 79 §:ssä tarkoitettuihin menoihin. Säännöksen 3 momentin mukaan kirkollisveron suorittamiseen osallistuvat kunnallisverotuksessa verotettujen tulojen mukaan kaikki seurakunnan alueen kunnissa verovuonna asuvat kirkkoon kuuluvat henkilöt.

OrtL 93 §:n perusteella kirkon, seurakunnan ja luostarin viranomaisen menettelyyn hallintoasioissa sovelletaan tämän lain lisäksi, mitä hallintolaissa säädetään.

Hallintolain (HL) 2 luvussa säädettyihin hyvän hallinnon perusteisiin kuuluu muun ohella lain 7 §:ssä säädetty palveluperiaate ja palvelun asianmukaisuus. Säännöksen 1 momentin mukaan asiointi ja asian käsittely viranomaisessa on pyrittävä järjestämään siten, että hallinnossa asioiva saa asianmukaisesti hallinnon palveluita ja viranomainen voi suorittaa tehtävänsä tuloksellisesti.

HL 8 §:n 1 momentin mukaan viranomaisen on toimivaltansa rajoissa annettava asiakkailleen tarpeen mukaan hallintoasian hoitamiseen liittyvää neuvontaa sekä vastattava asiointia koskeviin kysymyksiin ja tiedusteluihin. HL 23 § edellyttää asian käsittelyä ilman aiheetonta viivytystä. HL 31 §:ssä säädetään selvittämisvelvollisuudesta.

Tuloverolain 1 §:n 1 momentin mukaan ansiotulosta suoritetaan veroa valtiolle, kunnalle ja seurakunnalle. **Verotusmenettelystä annettua lakia** sovelletaan muun ohella ortodoksisen kirkkokunnan seurakunnalle suoritettavaan veroon (kirkollisveroon). Soveltuvin osin lain kunnallisveroa koskevia säännöksiä sovelletaan myös kirkollisveroon. Lain 5 §:n mukaan verovelvollisen luonnollisen henkilön kotikuntana pidetään kuntaa, jossa hänellä on verovuotta edeltäneen vuoden lopussa katsottava olleen kotikuntalaissa tarkoitettu asuinpaikka (vuodenvaihteen kotikunta).¹

Laissa väestötietojärjestelmästä ja Digi- ja väestötietoviraston varmennepalveluista säädetään muun ohella henkilöstä järjestelmään talletettavista tiedoista (13 §), tietojen ilmoittamisvelvollisuudesta (25 §) ja ilmoittajan vastuusta (27 §).

¹ Verohallinnon verkkosivuilla

(https://www.vero.fi/tietoa-verohallinnosta/uutishuone/esitys_ja_opetusmateriaali/kirkollisver/) on informatiivisesti todettu, että kirkosta eroaminen vaikuttaa kirkollisveroon vasta seuraavana vuonna. Eroamisilmoitus on siis tehtävä viimeistään kalenterivuoden viimeisenä päivänä (ilmoituksen täytyy olla perillä silloin), jotta seuraavalta vuodelta ei tarvitse maksaa kirkollisveroa.

EU:n tietosuoja-asetuksessa säädetään muun ohella henkilötietojen käsittelyä koskevista periaatteista (5 artikla)². Tietosuoja-asetuksen 5 artiklan 1 kohdan f alakohdassa säädetään, että henkilötietoja on käsiteltävä tavalla, jolla varmistetaan henkilötietojen asianmukainen turvallisuus, mukaan lukien suojaaminen luvattomalta ja lainvastaiselta käsittelyltä sekä vahingossa tapahtuvalta häviämiseltä, tuhoutumiselta tai vahingoittumiselta käyttäen asianmukaisia teknisiä tai organisatorisia toimia ("eheys ja luottamuksellisuus").

3.2 Saatu selvitys

Seurakunnanneuvoston selvityksen mukaan seurakunta "tunnustaa, että kantelijan eroamislomakkeen prosessissa oli tapahtunut virheellinen menettely". Selvityksessä menettelyä ei kuitenkaan pidetty lainvastaisena, kun seurakunta ei ollut estänyt kantelijaa eroamasta seurakunnasta. Kantelijalle oli kerrottu, että halutessaan erota välittömästi, tuli hänen "erota Digi- ja väestövirastossa", sillä seurakunnan kautta eroaminen ei enää onnistunut vuonna 2022.

Seurakunnanneuvoston selvitykseen liitetyn seurakunnan kirkkoherran laatiman kirjoituksen mukaan Suomen ortodoksisen kirkon keskusrekisteri oli ilmoittanut (12.12.2022) seurakunnille, että torstaihin 29.12.2022 klo 12 mennessä keskusrekisteriin lähetettyjen kirkollisten toimitusten lomakkeiden tiedot ehdittiin vielä viedä kirkon jäsentietojärjestelmään, jos lomakkeen tietoja ei tarvinnut täydentää tai korjata. Tämän takia seurakunta ei ollut voinut "toimittaa lomaketta eteenpäin", kun kantelija oli asioinut seurakunnan kansliassa vuoden 2022 viimeisenä aukiolopäivänä [torstaina 29.12.2023] hieman ennen sulkemisaikaa (klo 13).

Kanslian sihteeri oli tuolloin ilmoittanut kantelijalle, että mikäli tämä halusi erota välittömästi, tuli eroamisesta ilmoittaa Digi- ja väestövirastolle. Mikäli kantelija jättäisi erolomakkeen seurakuntaan, verovelvollisuus säilyisi vuoden 2023 ajan, koska seurakunnan kautta eroaminen ei enää vuonna 2022 onnistunut. Kantelija oli ilmoittanut tämän hänelle sopivan ja että kantelija "voisi kannattaa seurakuntaa vielä vuoden verran".

Edelleen asiakirjaselvityksen mukaan seurakuntasihteeri vei eroamislomakkeen allekirjoitettavaksi silloiselle kirkkoherralle, joka oli työmatkalla. Tämän jälkeen ilmoitus oli kadonnut; olettavasti "mennyt silppuriin tai arkistoon joidenkin muiden tositteiden välissä". Koska lomaketta ei etsinnöistä huolimatta löytynyt, eikä kantelijan yhteystietoja tai nimeä muistettu, ei hänelle myöskään voitu ilmoittaa asiakirjan katoamisesta.

² Tietosuojaperiaatteita ovat lainmukaisuuden, kohtuullisuuden ja läpinäkyvyyden periaate, käyttötarkoitussidonnaisuuden periaate, tietojen minimoinnin periaate, täsmällisyysperiaate, säilytyksen rajoittamisen periaate, eheyden ja luottamuksellisuuden periaate sekä vastuullisuusperiaate.

Selvityksessä todettiin myös, että nykyinen kirkkoherra oli ollut kanteluun liittyen yhteydessä ortodoksisen kirkon keskusrekisterin rekisterinhoitajaan, jonka mukaan ”eroamislomakkeessa ei ehkä olisi välttämättä tarvittu kirkkoherran nimeä, vaan asian olisi voinut hoitaa keskusrekisterin kanssa, kun lomakkeessa oli eroajan nimikirjoitus ja kanslia oli hänet tunnistanut. Seurakunta olisi voinut tehdä erottamisen keskusrekisterissä näilläkin tiedoilla [jäsentietojärjestelmä] Edenin avulla”.

Lisätietojen saamiseksi tämä asian esittelijä oli vielä puhelimitse 4.3.2025 yhteydessä Suomen ortodoksisen kirkon palvelukeskuksen lakimieheen sekä keskusrekisterin rekisterinhoitajan sijaiseen. Saatujen tietojen mukaan kirkon keskusrekisteri oli sittemmin (18.11.2024) antanut seurakunnille toimintaohjeen, jossa on muun ohella todettu seuraavia seikkoja:

Seurakunnan virastossa asioiva eroaja täyttää ilmoitus uskonnollisesta yhdyskunnasta eroamisesta -lomakkeen, joka lähetetään viipymättä keskusrekisteriin rekisteröitäväksi.

Seurakunnan tulee lähetetyistä lomakkeista (mukaan lukien uskonnollisesta yhdyskunnasta eroaminen / DVV) tulee seurakunnan ylläpitää diaaria.

Erityisesti vuoden vaihteen molemmin puolin tapahtuvia kirkosta eroamisia ajatellen on syytä huomata, että henkilö katsotaan lain mukaan eronneeksi kirkon jäsenyydestä siitä päivästä lukien, kun seurakunta on saanut eroamisilmoituksen. Eroamisen voimaantulon ajankohtaan ei vaikuta se, kummalla puolen vuodenvaihdetta seurakunta ilmoittaa asiasta keskusrekisterille ja milloin keskusrekisteri ilmoittaa asiasta DVV:oon. Seurakunta ei myöskään voi velvoittaa henkilöä esim. tekemään eroilmoitusta DVV:ssa.

Kirkosta eroajien määrä näkyy Edenissä sisäisen tilastoinnin osiossa. Vuodenvaihteessa keskusrekisteri laatii koko kirkon tilaston sekä kuntatilastot, ja lähettää ne seurakuntiin.

3.3 Arviointi

Aluksi totean selvyiden vuoksi, etten tässä asiassa ota kantaa yksittäisten seurakunnan työntekijöiden menettelyyn, vaan arvioi asiaa saadun selvityksen perusteella kokonaisuudessaan ortodoksisen seurakunnan menettelynä seuraavasti.

Perustuslain 21 §:n perusteella jokaisella on perusoikeus asiansa asianmukaiseen ja viivytyksettömään käsittelyyn. Käsittelyn asianmukaisuudesta ja hyvän hallinnon kriteereistä säädetään tarkemmin hallintolaissa. Asioiden käsittelyn asianmukaisuus edellyttää huolellisuutta asian käsittelyssä. Hallintolain 8 §:ssä säädetty neuvontavelvollisuus edellyttää, että asiakas saa tarpeen mukaan asiansa hoitamiseen liittyvää neuvontaa. Viranomaisen pitää huolehtia myös siitä, että asia tulee riittävästi ja asianmukaisesti selvitettyksi (HL 31.1 §) ja että se käsitellään viivytyksettä (HL 23 §).

Oikeuskirjallisuudessa³ on todettu, että hallinnon palveluperiaatteen keskeisenä tavoitteena on, että erot hallinnon asiakkaiden tiedoissa tai asiointivalmiuksissa eivät vaikuttaisi epäedullisesti tai haitallisesti menettelyssä ja viranomaispalveluja toteutettaessa. Siksi viranomaisten on tarpeen mukaan pyrittävä lieventämään menettelyllisiä vaikeuksia muun muassa neuvonnalla, uusia viestintämenetelmiä ja sähköistä asiointia käyttämällä sekä menettelyä johtamalla.

Edelleen saman teoksen mukaan (s. 397) asianmukainen käsittely edellyttää sekä kunnollista hallintomenettelyä päätöstä valmisteltaessa ja tehtäessä että hallinnon asiakkaan hyvää kohtelua julkista palvelua toteutettaessa. Asianmukaisuus tarkoittaa myös asian mukaisuutta eli sitä, että kunkin käsiteltävän asian erityispiirteet ja palvelun saajan erityistarpeet otetaan huomioon. Asianmukaisuus edellyttää lisäksi huolellisuutta ja tarkkuutta asian käsittelyssä.

Viranomaisen neuvontavelvollisuus koskee kaikkea hallintoasian hoitamiseen liittyvää toimintaa. Viranomaisen on siten annettava neuvoja muun muassa siitä, miten sen toimivaltaan kuuluva hallintoasia pannaan vireille ja miten sen käsittelyssä on meneteltävä. ---Viranomaisen antama neuvonta ei ilman erityissäännöstä sisällä julkisen vallan käyttöä (PeVL 11/2006 vp, s. 2 ja PeVL 20/2006 vp, s. 2). Neuvot eivät siten ole neuvon saajaa velvoittavia. Neuvojen saaja voi kuitenkin yleensä luottaa siihen, että menettelyä koskevat neuvot ja ohjeet pitävät paikkansa, kun toimivaltainen viranomainen on ne antanut. Viranomaisen antamien neuvojen sitovuus viranomaisen ratkaisutoiminnan kannalta on sen sijaan rajallista. --- Lainvastaisen tai muuten virheellisen neuvon antaminen voi olla virkavastuun tai julkisyhteisön korvausvelvollisuuden toteuttamisen peruste. Julkisyhteisön vastuu voi aiheutua siitä, että neuvo on lainvastainen tai että se on annettu perehtymättä asiaan riittävän huolellisesti (s. 424–428).

Edellä esitetyn uskonnonvapauslain sanamuodon mukaan henkilö katsotaan eronneeksi siitä päivästä lukien, kun yhdyskunta on saanut eroamisilmoituksen. Uskonnollisen yhdyskunnan tulee välittömästi ilmoittaa yhdyskunnalle eroamisilmoituksen tehneet henkilöt väestötietojärjestelmään.

Tässä asiassa saadun selvityksen perusteella katson ortodoksisen seurakunnan menetelleen hallintolain palveluperiaatteen sekä asian asianmukaisen ja viivytyksettömän käsittelyn vaatimusten vastaisesti laiminlyödessään asianmukaisesti kirjata ja edelleen toimittaa väestötietojärjestelmään tallennettavaksi kantelijan eroamisilmoitus laissa säädetyllä tavalla.

³ Ks. Olli Mäenpää: Hallinto-oikeus. Alma Talent verkkokirjahylly (Verkkokirjahylly>Hallinto-oikeus>HALLINTO-OIKEUS, käyntipäivä 4.3.2025 11:40:18). Vaatii käyttöoikeuden.

Tähän hyvän hallinnon vastaiseen menettelyyn johti selvityksen perusteella ensinnäkin virheellinen käsitys siitä, että ilmoituksen käsittely olisi vaatinut kirkkoherran allekirjoituksen. Saatujen lisätietojen perusteella kantelijan asioidessa seurakunnan kansliassa sen aukioloaikana, olisi hänen ilmoituksensa tullut asiaan kuuluvalla tavalla kirjata ja viipymättä toimittaa keskusrekisteriin, jossa eroamispäiväksi olisi merkitty jättöpäivä seurakuntaan riippumatta sen saapumispäivästä keskusrekisteriin. Edelleen lisätietojen mukaan selvityksessä viitattu aikaraja (29.12.2022 klo 12) koski kirjauksia ortodoksisen kirkon tilastointeja varten, eikä sillä ole tarkoitettu tai voitukaan rajata laissa säädettyä menettelyä.

Kantelijalle annettu neuvonta siitä, ettei seurakunnan kautta eroaminen olisi enää onnistunut vuonna 2022 vaikuttaa siten virheelliseltä. Edelleen seurakunnan menettelyn hyvän hallinnon vastaisuus kertaantui, kun kantelijan eroamisilmoitus oli kansliaan jättämisen jälkeen kokonaan hävinnyt. Pidän tätä myös henkilötietojen asianmukaisen käsittelyn näkökulmasta moitittavana laiminlyöntinä.

Korostan, että henkilötietoja on suojattava kaikissa niihin kohdistuvissa käsittelytoiminnoissa koko henkilötietojen käsittelyn elinkaaren ajan. Erityisiin henkilötietoryhmiin (kuten uskonnollinen tai filosofinen vakaumus) on suojeltava erityisen tarkasti, koska niiden käsittely voi aiheuttaa huomattavia riskejä henkilön perusoikeuksille ja -vapauksille.

Kuten edellä ilmenee, eroamisen voimaantulon ajankohta oli ollut kantelijalle tärkeää kirkollisverotukseen liittyvien syiden vuoksi. Seurauksena edellä kerrotuista asian asianmukaisen käsittelyn laiminlyönneistä oli kantelija kantelun perusteella joutunut maksamaan sekä vuoden 2023 että vuoden 2024 kirkollisverot siitä huolimatta, että hän oli toimittanut eroamisilmoituksensa (selvityksen perusteella riidattomasti) 29.12.2022. Minun ei tässä yhteydessä ole mahdollista arvioida, olisiko kantelija voinut tai olisiko hänen pitänyt vuoden 2023 aikana havaita yhä olevansa seurakunnan jäsen.

3.4 Johtopäätös ja hyvitysesitys

Saamani selvityksen perusteella katson seurakunnan toimineen hyvän hallinnon vastaisesti laiminlyödessään riittävän huolellisuuden ja asianmukaisen selvittämisen kantelijan eroamisilmoituksen käsittelyssä. Kantelijan asiaa ei käsitelty perustuslain 21 §:n edellyttämällä tavalla asianmukaisesti ja ilman aiheetonta viivytystä. Tästä virheellisestä menettelystä oli kantelijalle aiheutunut edellä todettuja taloudellisia seurauksia. Mielestäni kantelijalla on oikeus asianmukaiseen hyvitykseen menettelyn hänelle aiheuttamasta haitasta.

Eduskunnan oikeusasiamiehestä annetun lain 11 §:n 1 momentin mukaan oikeusasiamies voi laillisuusvalvontaansa kuuluvassa asiassa tehdä toimivaltaiselle viranomaiselle esityksen tapahtuneen virheen oikaisemiseksi tai epäkohdan korjaamiseksi.

Jos virhettä tai epäkohtaa ei enää voida korjata tai oikaista, on oikeusasiamies ratkaisukäytännössään tehnyt esityksiä hyvityksen suorittamisesta kantelijalle. Tarkoituksena on, että tapahtuneet oikeuksien loukkaukset hyvitetään⁴ kantelijalle.

Perustuslakivaliokunta on ilmoittanut pitävänsä oikeusasiamiehen esityksiä hyvityksestä selvissä tapauksissa perusteltuna yksilöiden pääsemiseksi oikeuksiinsa, sovinnollisen ratkaisun löytämiseksi ja turhien oikeusriitojen välttämiseksi (PeVM 12/2010 vp).

Oikeusasiamiehen hyvitysesityksellä tähdätään siihen, että tapahtunut virhe voidaan hyvittää. Hyvitys on laajempi kuin vahingonkorvauslaissa tarkoitettu vahingon tai vahingonkorvauksen käsite. Oikeusasiamiehen hyvitysesitys voi tarkoittaa myös aineettoman vahingon korvaamista (ns. kärsimyskorvaus). Vahinkojen hyvittäminen oikeusasiamiehen esityksen perusteella on samalla yksi asian sovinnollisen ratkaisun muoto.

Tämän vuoksi esitän, että seurakunta harkitsee, miten se voi hyvittää kantelijan oikeuksien loukkauksen.

4 TOIMENPITEET

Saatan edellä kohdassa 3.3 ja 3.4 esittämäni käsitykset ortodoksisen seurakunnan tietoon. Tässä tarkoituksessa lähetän seurakunnalle jäljennöksen tästä päätöksestäni.

Lähetän ratkaisuni pseudonymisoituna tiedoksi myös ortodoksiselle hiippakunnalle, jonka piispan tehtävänä on ohjata ja valvoa hiippakuntansa seurakuntien toimintaa siten kuin kirkkojärjestyksessä tarkemmin säädetään.

Esitän edellä kohdassa 3.4 todetun nojalla seurakunnan harkitsevan, miten se voi hyvittää kantelijan oikeuksien loukkauksen. Pyydän seurakuntaa olemaan tässä tarkoituksessa sopivalla tavalla yhteydessä kantelijaan.

Pyydän seurakuntaa ilmoittamaan 30.5.2025 mennessä mihin toimenpiteisiin päätökseni on antanut aihetta.

⁴ Oikeusasiamiehen esityksiin perustuva hyvitys voi olla vahingonkorvauslain mukaisen vahingonkorvauksen maksamista, hyvitystä oikeuden tai vapauden loukkaamisesta tai lain vastaisesta menettelystä aiheutuneen vahingon tai epäoikeudenmukaisuuden tuntemuksen, vääräyskokemuksen tai muun sellaisen korvaamista tai hyvittämistä. Hyvitys voi olla rahallinen korvaus tai aineeton toimenpide, kuten pahoittelu tai anteeksipyyntö.